

Napodnijani so dopisi ne lakaju. Najpocinska so pisma listakuju po 5 nov. svaki redak. Ognal od 6 rodakah stoje 60 no. za svaki redak vise 6 no. ili u slucaju opstovanja u pogodno sa upravom. Novol se kliju postarskom naputnicom (as-segno postale) na administraciju. Naše Slova* ime, prezime i naj-bližu poštu valja točno oznakiti.

Komu list nedostaje na vrijeme, noka to javi odpravljeno u otvorenju pismu, za koja se ne plaća poštarina, ako se izvama napiše "Retklamacija".

NAŠA SLOVA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu mala stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Istak svakog četvrtka na otvorenom arku.
Dopis, so navradaju ako se i izostavlja.
Nobilijegovani listovi so neprimaju. Predplate a postaricom stoje 5 for, za se jako 2 for, na godinu. Razmjerno for. 2/3, 1/3 za pol godinu. Izvan carovine višo poštarina.
Na malo jedan broj 5 novč.
Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 12.

Josip Juraj Strossmayer.

Dno 16. febrara t. g. slavio je slavni biskup Josip Juraj Strossmayer patdesetgodinju svoga zaređenja za misnika. Proslava ta bila je po samej želji slavnoga vladike vrlo skromna, premda ju je s njim slavio ne samo sav hrvatski narod, već i sva ostala slavenska plemena. Onoga dana stiglo je u slavnono imenovanje Dnakovo na stotine brojavnih i pismonih čestitakih i vrudih željah, da nam Svoivijni još dugo u životu uzdrži velikoga biskupa. I sam svoti Otac Lav XIII. pozdravi brojavnim čestitkom svoga milijonika želeći mu dugi život i želju mu apostolski blagoslov. Pa imadu rad št, da slave takov. muža i crkveni i sviotaki poglavici. Njim ba se može katolička crkva upravo ponositi jer jo vazda i svimi silami radia polag svoje uzvišene poslanice: "svje za vjaru i domovinu" to bijaše svako njegovo djelo posvećeno slavi božjoj, to duševnom i tijelonom blagostanju miloga mu roda. Sjajni spomenici, koje jo podigao najvećma svojim trudom i troškom, kao divni božji hram u Dja-kovu, akademija, sveučilište i galerija slikah u Zagrebu, pričati će i dalekomu potomstvu o bogobojnosti, dobroduhju i požrtvornosti hrvatskoga dobroćinitelja. Al tko da nabroji sva ona plemenita djela, koja je ona voloumnna glavna za svog biskupovanja zamislila u vazda darožljiva donosiu izvola ili izvosti pomogla? No svo jo to ubilježeno u knjizi Onoga, koji će dobro nagraditi a slo podopentati i duboko zasadijeno u srcou zahvalnoga mu narodu. Svoivijni nagradnju gu vođ i na ovom sviotu tim, što ga u visokoj starosti drži štla i krioptka na čast katoličke crkve, a hrvatski narod i sve Slavnanstvo odano mu jo i harno kao djeca svomu roditelju.

PODLISTAK.

Na vrh Osorčice.

(Konac.)

4. No, nd, a još jedan jubileo? Četr-deset godina, što slavno sjedi na priostolju svojih djedoval naš premisostivi car i kralj Frano Josip I. I za taj jubileo, premda nije patdesetgodinju, kako se čuje, spremanjo so vjereni podložnici Njegovi. A što će Hrvat? Promada sad nakon četrdeset godina nenoso onakovo svono kao onda, već so posruda poguće glas, ter mnogi i suzo brišu, ipak Hrvatit učiniti će svoje. Bog će vidjet, neće li bit iskrena ona molitva hrvatskoga naroda, što ju bude podinzo k Svoivijnjemu za dobro i uzdržanje svoga miloga vladara. Daj Bože, da bude iskrena i izvanjska radost i unutrnja molitva onih, koji so sada nameću napred, to skoro zapričaju, da so Hrvatit nit potužit nemogu svoimu otkinskomu kralju i Sini, sini višja sviotlosti i razviciiti i razjaani!
5. Napokon sad so čuju toliko geroviti o ratu. Budo li rata? Red bit, da za nitko nekoli, osim nadutih prekoderav u polivanab. (Stisnuli su repinu modju nuge. Opaska Ur.) Oni dapačo vođ radu-

Vladika Strossmayer igrao je i u političkom životu svoga naroda važnu ulogu. U saborih, konferencijah i skupštinah podizeo je vazda svoj uplivi glas na svodan i za pravo svoga naroda. Njega kao da je poslušala providnost božja kao apostola svomu narodu. Njim so poslužila providnost kao svetvom, koje jo imalo zapričoti propast Hrvatske, da tija dokaže kako nemože propasti narod, koji jo uzrastao na zdravom, čudorednom temelju.

Samo izvanrednim čovjekom mogla se jo božja providnost u tu svetu poslužiti, a biskup Strossmayer jest bez dvojbe izvanredni pojav. Da Strossmayer nije svodnik, nobi bio mogao biti ono što jest, ni učiniti ono što jo učinio. Kao jo dakle prije patdeset godina za prvi put Bogu prikazivao nekrvavu žrtvu — onaj dan Bog nas jo osobitom načinom obdario, to imademo mnogo razlogah tog dana vazda so zahvalno siodati i srdačno mu so vosoliti.

Promatrame li biskupa Strossmayera ma skogoj gladitki, on jo volik, on jo uosobljena božja providnost za sav hrvatski narod. Njega možemo ubrojiti punim pravom modju ono riedko mužava, kakvi so radnju nakon vjoklovah i koji podaju dobi, u kojoj so pojav, poseban, volik, noizbrisiv biljog. Takav volikan jest naš Strossmayer pa nije čudo, što ga sav narod u svom srcou nosi.

Daj, zahvalni Hrvati štaju ga od davna kao uros svojo crkve, kao stup svoje narodnosti, kao velikodušna Mocnata svojo kajživnosti. Što jo on za svoj narod do sada učinio, kako jo svaki podihvat i riedju i djelom podupirao, kako jo na narodnu knjigu tisuću i tisuću priložio, što jo za obranu hrvatske narodnosti i slobode uradio, kako jo i javno u jezino noprrijateljo mužavno pobijao, i tajna-

striele zlobe postojano odbijao — sva će ta ona vjerna drugarica latine, povjestnica, potomstvu pripovjedati.

I naša istra spominjaju će, dok bude u njoj jednog Hrvata, s ponosom ima slavnog vladika. Ta njegova darožljiva deanica prikadila jo vazda rado u pomoć našoj sirotinji a našo duševno i tijelono dobrostanje leki mu isto tako na srcou kao i ono ostalih naših sirotinah.

Na Josipovo, t. j. na 10. t. m. pjavati će kao na svojo imendan prauviti biskup u volikanstvom hramu u Djukovu svodanu svoju zlatu sv. misu i okolo svoga gostoljubivog stola skakupiti svojo najvrijemjo prijateljo i najodanije štavatelj. Toga dana sjediti će so ga opjet njegov narod a mi smo uvjereni, da će toga dana i naša narodna društva i pojedinci učiniti svoju svetu dužnost. Mi so pridružujemo već danas vrudim željah svoga Hrvatska, a ta jo, da produlji Svoivijni još mnogo i mnogo godinah dragocioni život velikomu biskupu, kojemu kličemo iz dubine srcou u ime Hrvata i Slovonacah voliku: Slava Ti hrvatski tužikanol!

Vilim I.

Dno 9. t. m. promitno jo u svojoj priostolnici u Berlinu njemački cesar Vilim I. nakon kratko balasti u 61. godini života. Budo bijaše pokojnik u svakom obliku volik i volik vladar, domavazo nitko nukojo njegovo životopisno ortico, da so i naš štatalji s tim alahu carom upoznajju.

Vilim I. Fridrik Ludovit, njemački cesar i kralj pruski, rođen jo 22. marča 1797. u Berlinu kao drugi sin kralja Fridrika Vilima III. i kraljice Luize. Dno 1. marča 1807. dobio jo štatski patent. Dno 30. oktobra 1810. imonovan kapotantom, pručio jo svoga otca u rat g. 1814. ter stoču kod Mar-sur-Aubona rod čeljeznog križa i ruke: "ud sv. Gjuro, pa jo zatim priustvovao dno 31. marča 1814. ulozu u

Pariz i putovanju monarkah u Englezku. I u drugom francoskom ratu sudjelovao jo kao majar, ter jo po drugi put unišao u Pariz. Kad bijaše dovršiti ti ratovi, kako ih Nlomot zove "za oslobodjenje", povratio se jo sasma vojnikoju struci pak jo postopano štino u njoj najvado štati. God. 1826. postado general-lajtnantom i zapovjednikom garda. Dno 11. junija 1829. oštio so s princosom Augustom od Šeahsen-Walmara, a i iz tog mu so brata rodio princ Fridrik Vilim, rođen 18. oktobra 1831. i princena Luiza (voliku vojvođinja Bndonska) rođjena 9. decembra 1838.

Izn smrti svoga oca 7. junija 1850. dobi prinu Vilim, pošto mu jo brat bio bez djeca, kao prauviti štatski cesar "princ pruski" ter budo imonovan najvianikom Pomerna i generalom pještiva. Kada jo god. 1848. bukuno prevrat, zagovarao jo on mienilo, da so taj pukov štimo potlačti, a zatim da so dozvoli konstitucija. Nu pošto ni ga radi oslobte ljubavi za vojnikki štali obidmito štural štupom absolutističkih tendencijah, to proti njomu zavlada takova uzrujanost, da so štodim štmateli, da ga za neko vrijeme iz Njemačko uklono. Uputi so ja toga dno 22. marča u London ter jo ondjo boravio do početka junja. Tada so vrati natrag u Berlin. Izabrao za zastupnika u prusku narodnu skupštinu, primi dođuša mandat. ali razpravaju nije bilo priustvovati. God. 1840. bio jo vrhovni zapovjednik vojske, koja jo imala ugušiti pokret u Prusku i Poljskoju. Pošto jo toj zadnji zadovoljio, imonovan budo vojnikim guvernomerom ronskih pokrajinah. Dno 7. Oktobra 1858. prouzo prinu Vilimu u mjesto uzvolnoga svoga brata rođenoga, a kada jo ovaj umro, nastioh ga 2. janara 1861. na prastolju.

Kao kralj pruski pomođu Rhona i Moitkeo uradio jo vojnu snagu Prusko tako, da jo ona mogla provesti osnovu Bismarcka, najprije proti Austriji, a zatim proti Francuskoju. Njemačko jedinstvo i proglašenje Vilima cesarom Njemačko g. 1871. to so on voliki događaj, koji so ga doveli do vrha slavo.

Od godilo 1871. igrao jo cesar Vilim prvu ulogu modju europjskimi vladari. Štivalo jo za sve radi njegovih vrhinal i sbog riedko starosti, koju jo dobioak. Štetan u životu, morao jo ovaj svet ostaviti tužko bolnim srcou, vidoč svoga ština i jedinca neizlječivo bolostnoga.

nomirnjaku, (tibo modo li), koji so jo sada u ovo slično doba povukno u svoj brlog i koji taj snajo svakojako spilitko proti štitaljoj Europi. Oim pokažo svoju rutavu šapu, uzdiče će ga po njoj tako, da će zruraknut kao nioma zvior. Ako mu nije zlahlapila iz glava lokajia, zadobivona u Krimu — sudo opat diplomati — dobit će drugu, novu, koju će so sjedati dok mu nezahpadno i onaj najmladji zub. U ostalom mogao bi so modo ovaj put malko bolje našaliti, nego li so štalo prije tri-deset i koju godinu. U Francoskoju grozo mu so možda jošto jedinini Napolionidi (na kakvoj drovnoj štali), a nostična republika bila bit kadra surovomu medi u novoljoi ponuditi i svoju njeznu rušicu. Žugiviti gledaju dođušo mrko nazj, jer jim. razbija u štuno ("Babin" Marko rekao bi: "jo sootolo"). Na indijskih modljah, št oni su dobri računari, pak so drže ono: "knu so jo moit, nije mu so št grozit". Junjačka i nikad pobiođiona (na štali) Italija, imado svraba dolje u Africi, kamo jo pošla tražiti "Mansa-ova", pak jo našli "Mansa-butie". Onaj neraciti "Nje-guš" jo so objesio oko vrata tako nježno i štli ljubozno, da jo so "jodnoj štli, da će jo u št silnog zagrljenja za-gušiti štini "Pedištini" nemože dođušo št. štaca zabaviti modvo neostično, štape, al što će siroti, kad mu jo kosa prazna kao i ne-

voljnomo "Pustinjaku" s tom jedinno razlikom, da njoga može modo svaki štne pozvati na štplat ratnih troškovah od njekoliko milijunčića, dođim so kod mono + i — izjednađu.

Pogibljoi ratu prioti štalo jedino od Milana "volikog" i od Ferdinanda "šilnog", koji bit mogli zaboraviti i na Djušli i na Šilvencu pak si pdači junacko donosio, to štjednini štali ukrotiti bionog modu. Pridružiti li jim so i traci europjski faktor, plemonta im brata Madjari, jao si ga št Moskvi i Petrogradu!

Svo dako visi o tom, hoće li Madjari prvagnuti štalo vagon; ako to, onda a Bogom, rat jo tu! Madjari, ljudi voomo slobodoumni, vođ so odvratili št do u slučeno rat. Povatorviti svo vidjenjei Hrvate, Srbe, Slova i Rumunju, koji nospadaju u vojsku, da im nobi ametali; zabraniti tim narodom svo njihovo novino; iz njihovih krajevah svo mužadiju sposobnu štignuti u vojsku i dat joj prvo pčastno štignuti pred nepriljotškimi balotami i Ako noznato, kako jo u svojo doba pred 400 godina ratovao slavni uspomono car As-sura n-a-p-a-l, koji jo za svru ratu (pošto št svo štadio, št Madjari spremaju) povatno svo pohratano štmano na zemlju, to on i pratnja na konjima, kopljom u ruci, štakali po takovom gavnu, vrhli, baddi i štakali od zoro do zraka! Po svoj

Prijatelji mira — a tko da to no-
budo? — imaju razloga žaliti za velikim
carem Vilimom I.

DOPISI.

Iz Pisančevih polovicom februara 1888.
Poznatomu dopisniku pićanskomu talijan-
skih istarskih listovah dala je posljednja
sjednica društva „Pro Patria“ opet pri-
godu, da znanje svoje političke ključe —
bakteriozo znamenitoga Don Quixota-a, to
da prikaže sviotu svojim „zlatnim“ perom
velika naprednjačka vitožtva pićanskih Ta-
lijana. Po njegovih dopisih u konservati-
vnih i radikalnih talijanskih listovah, ho-
tio je pokazati, da se još jedna sav talijan-
ski duh koncentrirao u Plānu, to kako
gigantskim korakom napreduje ta nova
struja civilizacije, kojoj da su se i „moći
svjetni“ kmetovi pridružili.

Noviciodno i nedostojno smatramo upu-
štati se u ikakovu polemiku sa listovi,
koji primaju i tiskaju takovo laži, nu da se
nobi ovo gadno kloveto i opakā mitonja
kao latinita, priminta i širila u obdinstvu,
hodamo da so istina radi obavzemo i na
to poslanjmo.

Društvo „Pro Patria“ ustrojilo se u
Plānu prošle godine. Olanova pako bilo je
teško dobiti za svrhu, koje al jo posta-
vilo, to so zato svakojake aplikacijo, na-
govarajuć medju ostalim stvarit, da će
ovo imati plemenitu svrhu, t. j. podupiran-
je siromašne školske djecu, a mladšic
pako, da će zabavni prisutni i naobražnje
njihovo poduprijeti.

Tako se ju došlo da broja članova 75, a
mi so dužno, da so njo došlo do vodoga
broja, pošto so ju uplato od njihovih ob-
litojnih avo, i volko i malo. Djeon, tekor
rošjona, postala su članovi slavnoga druš-
tva, to nede zato niktoga izmamit, što jo
pleminka „Pro Patria“ došla do tolika
broja. Tel, šotiri obitelji, pak oto ti, druga
„Patria“, tvorjih 75 članovi.

Jedno pako od glavnih vijetala držalo
so 26. pr. m. j. gdje so skupilo 82 čla-
novah. Nobi bilo za stalno niti ovih, da
so njo napovedala vodera, na kojoj so jo
ta slavna družbina za promila putuju —
trubit — dostojno natjecala, to tiao po-
kazala plemeniti olt, t. j. podupiranje i
usavršavanje školeko naobražbe.

Dopisnik talijanski so raduju i ponosi-
tino, što so i kmet, promā „Slava“, po-
do priznati za ovo društvo ???

Prisustvovala jo dosta trojica kme-
tovah ovog posljednjog skupidni, ali namo
radi oledana vodera. Medju timi bijašo
jedan sam neodvlna gospodar, drugi slu-
nu, a troji prisiljeni kmetolov sluga.

Takovima kmetovi „Slavi“ žalimo i mi
baš od arca, da so povoda broj slavnu „Pa-
tria“. Mnogož pako knotal, koji so kano
pridružili „Pro Patria“, roliko so naj-
brže u prenapotaj mišči budućih upravi-
teljah istarsko-talijanske provincije.
Naš kmet, gospodo talijanski, ne-
vjerojat vau višo Dobrim ga navivato u
vutih dopisih — bio jo dosta i predobor
dozada — ali žalostno njegovu stanju,
koje eto mo vi pripravili, odijudilo ga jo
od vas, a nadamo so, da ćon on, prom nou,
i bok Vašu prosvjetljajućo „Pro Patria“
bolje i uspješnije sam u naobražbi napro-
voditi. A što so tido krasnog spola, mi-

prilici, vitožki narod po ravnoj šici vido
krv i rod od tih slavni igrovah i No-
mišitio pak, da ono, što vam rekoh o ma-
djarskih namjerah s nemadžarskim plemi-
ni, da je to pustinjakova maštarija: no,
to je sve čista, istinita, onomadnja „Buda-
posti-Hirilap“ a promišljena pisanija. Oj
Europo! Primi u tvoje kolo, upiši u rod
slobodnomih, vitožkih narodah i jaguaro!
G. Končno, pošto so čulo, da jo An-
drassy izdao njoku spomenicu, u kojoj na-
pastuju, da treba Slavljano još bolje pri-
stisnuti k zidu, budi i meni pustinjaku do-
zvoljena ova smierna spomenica:

Dragi Lajoše!

Najjckronjo Yam želim: svako dobro,
mir i tibo sno u nodi. Al' ako nobisto
mogao koju noć mirno zaspati s tožkih
brigah, što Yam jih zadaju čin-dušmani
Slaveni, snjorano Vas prosim, otvorite ovo
pismo, potražite knjigu Ester i čitajte
njo obširno, u jedan sat do to ju pro-
čitati. Poslušajte mono, jer do to opat
doći do jasaln, zamjenito koji put u di-
tanju te knjige gdje jo Mardohaj, stavilo
Hrvat, a gdje jo Aman šitajto Košut ili
šta takova, pak onda uradite što Vas
pravda i Duh sveti nadahno, uradite što
jo uradio i Ahauer! Pustinjak.

slimo, da bi bio proučljivi član „Pro
Patria“ mnogo bolje učinio, da o njom
šuti i da nakiše tolika „soso gen-
tilio“ pićanski.

Na koncu pako valja nam kazati, da
sno so zadužili, štajući kako se u u tra-
ćanskomu konservativnom listu diplomat-
ski dopisnik vladi ulagiva, navadajući, da
njo na onaj skupidni niti pjavajućo nado
carovko izostalo, što bi morale lojalnost
njihovu najsajajnje pokazati, kad al eto
znardmo, kako prekomorati vladari kraae
kao kumiri kuće naših budućih glavnih
prosvjetiteljah i „patriotah“.

Jednom zgodom kazao nam je neki
gorljiv priistaš irredontizma, da može za
sada samo konservativnim putem Istranin-
Talijan doći do žudjone i svote svrhe.
Da imado i takovih uzor-otadbenikah šikom
Istroe, poznato jo i šjoci, samo njo valjda
šim, koji našom sduštinom upravljaju.

A ti dična porečka „b n b o“, jedina
imadoš pravo, vladajući so po vjotru, a tako
si so i nodavno štilla javiti, da so jo pja-
vala u pićanskoj „Pro Patria“ carovka,
dočim to svoj drug, stojići blizu vladinih
krugovah, na sva usta latido. Na čast vam
bila takova politika i Porodu šitito o
carovki, a u Tratu objekte ju na volko
zvono. Tko vas nobil poznao, akupo bi
vas kupio!

Pogled po svijetu.

Trst, dno 14. marca.

Austro-Ugarska: U školskom
odboru carovinskoga vioda razpravlja
so ovih danah proradun ministrarstva bo-
gotvaja i nastava. Kod rubrike svod-
nje školekog zgovarano jogoridiki zastup-
nik dr. Tonkli topla osnovanju slo-
vonskih, došično hrvatskih paralelnih
na srednjih školah u južnih pokra-
jinah. Medju ostalim reče taj zastup-
nik, da mi neodbjamo njemačkog
jezika al zahtjevamo, da so ga udi
na temelju materinskoga jezika. Ujodno
jo pitao, da mu so odgovori, što so jo
dogodilo s lanjakom resolućijom juž-
nih zastupnikah o istom pitanju. U
slicednoj sjednici odgovorio jo ministar
Gautsch na upit zastupnika Tonklija
izgovarajući sa tim, da so njo moglo
jošto žolji glositi paralelnah zadovo-
liti, no da do so ministarstvo nauke
i za to pitanje ozbiljno nazvoti. Za-
stupnik Tonkli, nezadovoljan na od-
govorom g. ministra, predbacio mu jo,
da bi vođ jednom morao stavom obo-
danju zadovoljiti a njegov odgovor,
da njo drugo veđ priznan izgovor.
Isti zastupnik prodlažio jo resolućiju za
osnutje slovonsko-hrvatskih paralelnah
za školsku godinu 1880. Zastupnik
poljaki dr. Hausner zauzao so u
istom odboru na uzdržanje gimnazije
u Roverotu. Svoj predlog podkrepiti
jo tim, što jo u Istri, gdje nima
njemačkoga puđanstva, njemačka dr-
žavna gimnazija, a u Zadru za školu
Talijana, talijanska.

Najvođi dogodlaj ovog čodna jest
smrt njemačkoga cara i kralja Vi-
lima I. Veliki taj car, prem u visokoj
stareosti, uplivo jo više nego jedan
drugi svietski vladar na sva svietska
pitanja, a njega ido velika hvala, što
je posljednjih desetak godinah nastojao,
da so uzdrži europejski mir.

Sve austrijske, naposo njemačko
novine, pišu nokim neobidnim poči-
tanjem o tomu vladaru, komu jo bojna
slava i mudra uprava donila carsku
krunu. Njegov bolstni sin Friedrich
preuzeo je vladalački štap i proglasio
so pruskim kraljom i njemačkim carem.
Austrijski biskupi izručili su mi-
nistru bogoštovja i nastave spome-
nicu, u kojoj zagovaraju vjersku školu.
Austrijsko ministarstvo pravo-
sudja naložilo jo dalmatinsk m sudo-
vom i državnim odvjetništvo, da
imadu s autonomnim oblastmi obćiti
u onom jeziku, u kojem one posled-
nje ureduju.

Srbija: Radikalna stranka u
Srbiji opojena je veseljem radi posled-

nje pobjede kod izborah u narodnu
skupštinu. No, kao što obično netrajo
dugo nijedno zemaljsko veselje, dvo-
jimo, da do so i današnji vlastodržci
u Srbiji bogdo veseliti. Kralj Milan
morati do napokon uviditi, da sadašnja
većina nije izraz narodne volje, te da
nemože s njom vladati nego li sobe i
svoju krunu žrtvovati.

Bugarska: Smrtju cara Vilima
potisnuto jo ponešto bugarsko pitanje
al zaboravljeno il uredjeno nije niti
iz daleka. Upravo car Vilim nastojao
svimi silami, da so to pitanje riješi
mirnim putem, a sada, pošto njega
neima više medju živućimi, nezna-
nitko, da li do tko preuzeti njegovu
tešku ulogu.

Rusija: Kod pogreba cara Vi-
lima zastupati do cara Aleksandra
njegov sin i priestolonasljednik veliki
knaz Nikola, koga do pratiti jošte
dvojica velikih knezovah i sjajna vo-
jnička pratnja. Medju ruskom i nje-
mačkom vladom, da su izmjenjeno so-
slednjih danah česte brzogavko, u
kojih so izrazuju s obih stranaš čvrsto
uvjerenje, da do potrajati medju njimi
i na dalje staro prijateljstvo.

Njemačka: Njemačko carstvo
pretrpilo jo smrtju Vilima I. silni
udarac. U običnih okolnostih nobi
znadila smrt devetdesetgodinjeg vla-
dara ništa onobita, nu u današnjih
okolnostih u Njemačkoj pobudjujo taj
dogodaj svakojake noudgono dojmove.
Car Vilim ostavio je dođuše voliku, jaku
i zadovoljnu državu, ostavio jo i na-
sliednika, vrlo plemenita muža, al taj
bolju jo teškoj bolesti, koju nede
proholjeti. I on imado nasliednika no
taj jo jošte mlad i neiskusao pa mu
treba i nauke i savjeta, da upravlja
onolikom državom.

Sadašnji car prouzao jo odmah
poslijio smrti svoga oca vladavinu to
je veđ označio kojim do pravoom isti
njegova vlad. Glavno načelo mu jest
uzdržanje europejskoga mira, a Bog
bi dao, da bi so i ta njegovā želja
izpunila.

Frozina i Jurina.

Fr. Jol ja novoga va Zminja?
Jur. Tamo so brato veselo šarenjaci, da
to bit brez obdneki izbori, a s njimi
da to obut i stari opanki.
Fr. A kako to do njih prit?
Jur. Da to po znanoo sv. Ivančani i Co-
ranu mamit i negovarati noka s njimi
držo i njihovo ljudo balotaju.
Fr. To jim lopo valja obočovat, da to
njim oostu šitit, ku su svakih trih lot
zadnjulji, pak ni ni danas šinjona za
svim da jim jo bila slavna Junta do-
bru pripomoć dala, ka ni još ni dan-
nas plaćona.

Jur. No samo oostu nego i druge stvari
polag ono: čuda obočat, nič nede. Ča
neznaš, kad so ono bili zadnji izbori, da
su jenom sv. Ivančanu obočevali, ako
so novaram, nešto manjo od 40 šja-
zini, i da noka gro jist i pit, samo da
za njih balota, da to mu prostit dug
i dat kvitanou.
Fr. Pak?
Jur. Bogno sv. Ivančan jo vorova šaro-
njaku i jo balota na njihovu korist,
najlo so i napil i svojim putem doma-
šal.

Fr. Jo i tamo bilo valja osalekoga mora
po užnoci?
Jur. Ni bile brez njega, ma on siromah
sasvim do jo balota za gospodu, do
malo dan more jo slauo plašit, da jo

pojel i popil, zaš da kad so gospoda
zgulili, ni otel nijedan plašit.
Fr. A oni bođi do so mu obočevali prosti
i dat kvitanou?
Jur. Bogno je mora poiti u sud i učiniti
konvenciju.
Fr. Tako oni nisu obeđanja ispunili?
Jur. Ma no, ad nauzaju.
Fr. Tr. da jo nako trubilo „Manlio“
iz Zminja va lažitorbe pred malo dan
pisa, da naši ljudi obočevaju prigodom
balotacijoni mora i vrhi.
Jur. Ja, so je valja domisliti do ono: „reči
da ti noredo“.
Fr. Bi bolje storil, da bi so domislil, ovu
gomilu pull svoje kuće oštitit.
Jur. Ono mu služi brate na čast i slavu.

Fr. Otkuda to Juro s praznimi bisagi?
Jur. Oml sam, da jo bila va Pićno noka
fraja, ter da so tamo pulica pekli,
frigali i tonfali, pak san šal, da do
malo kosti nabrat i štud jo, pak va
gnoj ponešat.
Fr. Pak?
Jur. Da su voro neki postolari, kovadi i
šlopi kmeti svo ogledano kosti doma
zoli, pak do to jo još malo va ječmiko
okulati i doma frajati.
Fr. Ma nede to valjda broz onoga a du-
gomi učest paat.
Jur. Ajbo, znaju oni, da pijaža i njoga
dobar kušidlo.

**Prouzvišenomu gospodinu
Josipu Jurju Strossmayera,**
biskupu bosnansko-slavonskomu i t. d.

Nok! živi biskup! gromki glas so ori
iz tleud grla a iz jednog aron,
Gdje god so sladka riš hrvatska sbori
i harna gdje jo gradih lakra vrea.
Svud jedan klik, svih jo jedna želja:
Nok! živi biskup, dika naša volja!

Nok! živi biskup! kliču brda, dol
i bistra rioko, srbopljoni viri,
Svjedoci mnogih ljudskih arca boll,
Kō blaga ruka biskupova smili,
Svi danas kliču, svih jo jedan glas:
Nok! živi biskup, braco budno spas!

Nok! živi biskup! mlada kliču četa
iz grudi punih rodoljubna žara,
Iz aron, u kom samo ljubav svota
Uzplamtit može spram dšnog svodara,
U kom do šuvnat na vjodna vromona,
Što svo udni hrvatski Meconā!

Nok! živi biskup! kliču čak nobora,
Kof slavi našoj divan sazdan hram,
U koga gaju volobnih krasota
U ardu vieranli svoti plano pšam,
U kom so danas skladan oni poj:
Nok! živi biskup, godina nama roj!

Nok! živi biskup! Hrvat-Istran kliču,
Bosnansko Ietro svotim taknut žarom
Iram! razarim Stvorou blago oči diže,
Da vrućom molbom, najdivnijim darom,
Od Njog izprosī svih goruću želju:
Nok! živa život slavskom branitelju!

F. V.

Različite viesti.

K petdesetgodinjšoj mieničtva bis-
kupa Strossmayera. Medju anogobrojnim
čestitkami, što ih je primio slavni vladika
prigodom 50-godinjice zaredonja za svo-
členika, znamenitaja jo svakako čestitka sv.
Otae Lva XIII i ona apostolskog nuni-
cija u Beču, Gallimortija. To čestitko do-
našamo nido u dotično zahvalnice prouz-
višenoga biskupa.

Čestitka svotoga Otae.
proko državoga tajnika kard.
Rampola.

Svoti Otao čestita Uzvišenosti trojoj
svočlenici jubiloj, želi ti dugi život i po-
dišljeju ti preljubazno apostolski blagoslov.
Zahvalnica biskupa J. J. Stross-
mayera.

Dubina zahvalnosti, poštovanjemo,
nizetom i veseljom primio sam čestitku
Njegovu Svotosti, koja mi jo donila i
ostat do mi volkozi utjahom i pravim
božijm darom. Bog nagradio Njegovu Svot-
ost obidnoću svih svojih milosti za odu-
čku njezinu ljubav prema meni.
Čestitka apostolskoga nunciija
Gallimortija.
Vršim zajednostaju dužnost dođim
prikazujući svoju čestitku i svoje želje
prouzvišenosti Vašoj prigodom današnjoga

Vašega svećeničkoga jubileja. Bog nam pruži Vašu prouzvišenost svakim blagoslovom, te Vas zdrava udruga dubokoga štovanja i ljubavi Vaše štovanje, koja je osjetila toliko i toli velikih blagodat Vaše pastirske skrbi i nelsmjerno velikodušnosti.

Zahvalnica biskupa J. J. Strossmayera.

Najzahvalnijom i smjernom dušom primio sam pobožno želje, kojima me Vaša prouzvišenost najčestije za uvjek obvezala. Bog ih uzvratilo najobilnije Vašoj prouzvišenosti.

Odlukovanje. Naša braća Slovenci izkazuju prouzvišenosti biskupa Strossmayeru povodom njegove zlatne misie posebna oduševljenja. Više obdanih kao: Senožeđa, St. Jurij pri Kranju, Zuzombor, Naki pri Kranju, Kobarid, sv. Lovrene, št. Vid, Prvačina, Lukovica, Podraga, Lokavec, Mengoš, Šmarje itd. imonovale ga počastim obdinarom a pojedina društva kao „Slovenski Jez“, „Piantofjevo društvo“, ptujeka šitalnica, društvo „Slavco“ svojim zaslužnim članom.

Za dne 17. t. m. prisredjuju ljubljanski rodoljubi kod „Mallio“ Strossmayerovu vadur, na koju su pozvani svi štovatelji slavnoga vladika. Pojedina ljubljanska društva šalju za dne 18. t. m. posebno dopunice u Djakovu a u imo gradskog zastupstva zastupati do toga dana biju Ljubljani u Djakovu gg. dr. I. Tavdar, J. Hribar i O. Dolenc. Kako ato često i štuju najbližu nam braću nekoga velikana, kojega srdco bijo jednako u ljubavi za svo nas.

K zlatnoj misli biskupa Strossmayera. Voliki predavnik bosnansko-srpskoga kaplana prof. Juraj Torđina a o, imao je u imo centranog odbora u Djakovu na svo svećenstvo djakovačke biskupije okruženo, u kojoj pozivlje braću svećenika, da štaju na blagdan sv. Josipa sv. misu za vladiku Strossmayera i za hrvataki narod. Ujedno križice pake štali i nadu, da do misli za biskupa Strossmayera također i drugo svećenstvo izvan njegovo biskupije i to širom Hrvatske, Dalmacije, Buzina, Istro i Slavonije. (I mi se nadaemo, da do so onoga dana sjotiti kod sv. miso naše svećenstvo slavnoga vladika Urad).

Hodočašće u Rim. Kako doznajemo, pripravila so u svih pokrajnih hrvatkih mnogo hodočaštnika, koji so krunuti dočudnog mjeseca u Rim i koje so predvođiti poveljeni biskup Strossmayer. Iz sjevernijih pokrajnih putovati so hodočaštnici u željom i u posebnim vlakom, a iz južnijih i primorskih, prorođiti. Naša braća Sloveni priraduju također posebni vlak, a štjeti bi bilo, da i njih predstavi hrvatki vladika sv. Otac.

Izolovanje i raznih pokrajnih sastati do so u Rimu, to do biti u isti dan od sv. Otac primljeni.

Proporudamo i ovom zgodom našim prijateljima u Istri, da u šim vedom broju sudjeluju kod toga hodočašća, to da so vud na putu ili u Rimu priključu našoj braći iz Hrvatske, Dalmacije, Kranjske, Buzna, Hlorogovino itd. Putni troškovi nisu veliki a onaj, koji može nešto štrvovati, neću toga zaletio žaliti.

Imanovanje. U zadarskom „Narodnom Listu“, čitamo, da bijaše imonovan veom šteti rodoljub i prijatelj naš Don Gjuro Matušić, bivši župo upravitelj u Lindaru, koranin vikarom u Šibeniku. Prijatelj naš odlati budućeg tjedna na svoje novo mjesto to mi nemožemo od manje na da mu nepožalimo sretan put i da mu so ovim javno nezahvalimo za sav njegov trud, što ga je toli pošteno i nesebično ulagao u Istri za dušovno i tjelesno dobro našega roda. Pravični Don Gjuro i božja to pratila desnica na svih putovih Trojih a Ti se sjedno vada tužno Istro i prijateljah Trojih, kojim ćeš biti do groba mi i drag.

Imanovanje. Kotarski komesar g. I. Fabris imonovan je najjužnijim tajnikom za Primorje.

Godišnje izvješće. Dolnaska podpornega društva u Trstu. Najvažnije to slavonsko društvo u Trstu izdalo je ovih stanaš svoje godišnje izvješće, koje donasa na čelu sliku pok. predsjednik V. Doljaca, zatim njegov životopis, društvenu kroniku, račun za god. 1887. i proračun za god. 1888.

Polug toga izvješća napredovalo je društvo u moralnom i materijalnom pogledu skoro bolje nego ljedno godinu. Društvena glavnica pomnožila se za 1.071 for. i 62 nov. tako, da iznaša svu društvena gotovina koncem god. 1887. for. 18.815 i 87 nov. Društveni knatak iznaša pako ukupno for. 17.240 i 35 nov. Tokom god. 1887. izdalo je društvo za

podpore, pogrebe i lekova for. 8.646 i 12 nov.

Zelimo iskreno, da bi to naše dobrovorno društvo i unapred što bolje napredovalo, te da bi našo obilno podmore kod svih Slavenah Trsta i okolice.

Iz Pula nam pišu, da je tako nastala prava hajka za našim dopisnikom. Pita se i propitkuje, traži i unadja, nobi li so kako doznalo, tko li je našim dopisnikom iz Pule. Monsignor Oleva podnio je protu našemu uredniku tužbu, valjda u nadu, da do doznati bar prigodom razprave pred tričanskim porotom za dopisnika, no mi porudamo njemu i g. načelniku iz Oprelja, koji je takodjer podnio protu nam tužbu, i koji da marljivo traži tamošnjeg našeg dopisnika, da im je uzaludan posao. Monsignor Oleva znađe box dvojbo, što je nepovjedna tajna, a te so mora držati i svaki pošten urednik, pak se jo budemo držali i mi, ma da nam je šamit sav viiek u Kopru ili Gradicki.

U ostalom poštom Monsignor Olevi, što ga je „Il Corriere di Gorizia“ od dne 10. t. m. onako ljevo pohvalilo! Taj list urudjuje jedna lidovka, a pravno mu je ultra liberalni. — Mi čekamo mirne dušo razpravu, koja će biti najbrže vrlo senzacionalna — kako voli sam „Il Corriere di Gorizia“ — i koja, budemoli prišljen, jenoti će na svietlo stvarih, koje nade biti svakomu ugodno.

Dopis iz Krka u „Narodnom Listu“. Poalodnji broj zadarskog „Narodnog Lista“ donasa vrlo ostar dopis proti kotarskomu upravitelju g. Inacolu u Lutinju i proti osobam, a kojim so on druzi. Žalimo, što toga dopis nemožemo u očetiti donesti, jer bi nas box dvojbo naplutilo, no upokorujemo nanj vrlo olisti, koje nemojmo proritati kerliko o djuolovanju i ponanjanju podrođjenih šim činovnikah.

Među ostalim kako so, da je poznati dopisnik porođko „babo“, nobi nekoviđ, koji so krije pod imenom „Jork“ i koji so jo pred tri mjeseca vratio iz Rima, gdje jo duže vremena boravio, najboji drug g. kot. upravitelju. Navatja se taj i drugih gradnih činjenkah, al kako rukosimo — nemojmo se njimi na vidjeti.

K obidniskim izborom u Oprelju. Pod tim naslovom pišu nam prijatelj iz Oprelja dne 10. t. m. sljedeće redakci: „U poalodnjem broju porođko „baba“ isjadao se oziko odavio iz dva razjena sra. Spomenuti list zamudao jo — kako znato — pohjedu naše narodno stranke u Motovunu, Tinjanu i drugim, no porazu u Oprelju nemožemo jadan da zamud. Mora da ga silno poše. A kako i nobi i nitko tobož i siromnašan soljak potukao našim talijansko bogatstvo i djuđovsku kulturu. Sam box kaže duševno i materijalno pomodi, vratio jo u dva dana sjednu žaronačko-talijansku sgradu. Ta i sama „baba“ nehotu priznava, da jo taj naš nobi i siromnašan kinot stojao u dnovo izbora po danu i po nobi, žudan i gladan, no šidaj šimi, švest leao pedim u grad mora, ta nobi bio porođko svoga glasa za svo opreljako blago. Tomu su punim pravom šudi „babin“ dopisnik, a boguio imado so i domu štiti. Oni, koji su do jučer širokim voljom zapovjedali i gospodovali u Oprelju, budeni su u kut od nevoljnog našeg kinota, koji jo do nadvana. skidno kapu šim bi pred njihov prag stupio. Da, taj blodni kinot poče so štiti, stao jo uvidjeti, da imado no samo dužnostih, vod i pravilnih; da nije na svietu snvo za tu, da šlipo ališa i pokorno plaća, vod za mu boži i čerški zakon daje pravo, da svojim imatvom i sam sobom upravlja i zapovjeda. On so tim pravom sada prvi put u ovoj obidni poslužio baciv u kraj one, koji litjodajo, da ostano za svo vjeko u tmlin, noznanstvu i podložnosti. Slava zato i vjođna slava prevladnim našim kmotvom, koji su složno ustali, da vrše svoje svote pravo, a vrše ga poštono i pošteno, pokazavši, da so višo nedaju od nikoga za nos voditi.

Zivili rubljii! Dž, zivili rubljii to onk. koje jo vidila šuplja glava „babin“ izvistišitlja, koji pripovieda u zadnjem broju, da jo nobi soljak „dolo nostro campagna“ išao promjeniti k nokomu trgovcu jedan komad od 5 rubaljah. Baba dođajo listiži i podio: „Constatiamo il fatto o non azzardiamo commenti“. Ljudi boži al štamišeni! Rečimo, da jo zbilja taj soljak promjenio ruskog novca pa što jo za Boga na tom slaboga? Zar so učenjela dnomoice u Istri, Trstu i svuda u Austriji ruskih, talijanskih, njemačkih, francoskih itd. itd. novcaš? Jo li ikomu ikada na um palo, da koga radi toga donucira li posumnjati? No mi nidoemo očitovati, da jo naš soljak pojedivao ruskog novca ako ne da mu ga jo poslao kakav rođjak morinar ili možda sama redakcija slavn „baba“ da pak prosto i podlo donucira i sum-

niži. Ta gospodo donuceljanti dođjito amo u Trst pak dote viditi na našim „orau“ u svakoj mienjajnici silu ruskih rubaljah, koje su poslali amo židovskoj i ultra-liberalnoj vašoj gospodi ruski panalaviste, da je puku islatu, to so Rusiju predobiju tričansk stanovništvo. Amo dakle podlo dušo pako donucirajte vašu braću židove radi panalavizma, komu krde put ruskimi rublji.

Porođki donuceljanti nobi bili za etalno zašutiti imona dočudnog seljaka kad bi bili znali, da imado rubaljah i da ti polaze iz tamna izvora al njim jo došta, da poput njihove braće arabukih brigantah zabodu novinu dovjeka nož u srdco pak bijož glavno bez obzira.

U ostalom porudamo onim „špiunom“, da bi mi iz dne srdca šolili, da bude u Istri no pet rubaljah vod makar pot milijunah, jer bi so tada morao štiti kerliško pišavice „babin“ braća iz Istro, a moška bi so našla i koja milosrdna dušo, to bi i porođki jaslarom bacila po koji rubalj u smeđno korito, da so oko njega drmaju i kosmaju. U goru vuci, jer vam naima mjesto među poštonimi ljudi.

Iz Rlike pišu nam prijatelj dne 8. t. m. Od nokoliko dana govori so, da do svo po usazjamo osiguravajudo društvo (Mutua) na Riolo do mjesec žna raspasti, jer so radi velikih štetebrad brodivah nemožo vilo uzdržati. Propašća „Mutua“ do po vrlo prilici propasti i brodivoju, jer kako vjostaci kažu, nede moći vilo osigurati brodivoh ngidjo, nego do jo morati štiti pod svaku otonu, a tim do izvršiti onaj obet, koji jo jednoš činio Rioku med pomorskim gradovi volikom.

Pomorska Rioka propada, a sada imamo Rioku trgovaciku, koja so jo bila toliko unbudila, to so nokoji mialiti, da do bogatvom i dobrobiti nadkrititi nadleoko isti Trst i svaki primorski grad u sredokomnom moru. Žilbože, vada so uvijila, da nije buš tako. Istađjo so so umanjilo, imotivo ljudih traži rudajo ali so tožko nandjo. Ima došta dnna u mjesocu, kad noma parobroda, u tada konji, kola i tožak planduju. Ima još transiting prometa i dok šuljomško tarife obotojo, kako naša, taj primot do ostati, no i naši okolici a Vaše granice prustali so govortli: „da v' Roko sunco i mesco svoti“, a mi znamo, da ovo bogatevo jo samo privedno.

U gradekom zastupstvu ido svo kao po loju; opozitlje noma, ali nitko od naših gradekih otaon nopomilja, da mora nakon ovo voliko imo nastati topli ljeto volika vrudina, to da još vodovoda nomaio, koji nam jo mnogo potrebniji nego jo bilo kanalizacija, ipak od pot godina, od kada so jo potrosilo 100 tisućah forintah, sa „svr“ u tu svrhu, od vada so ništa obzljiva nemošli ni štiti. Opat do nastati volika vrudina, a maglo bi dođi (neđaj Jngi) i Mogod guraga, no došada so za vodovod ništa nomašli Mi imamo kanalizacija, a to nam jo došta!

Osim riečkog (istarskog) dopisnika u tričanskom „Matiau“, nitko jo nobi i nobi dopisnik iz Oprelja, kojega nobiemo ni spomenuti, da nije u svojoj glupošti navatilo i na našu stranu, to jošt na Bakar i Sanj. On so junaž tuž no samo na Irvađinu „Cepia“, nego šal štio gospodilno u Bakar i Sanju govoro štio hrvataki modju sobom, a nitualo talijanska. Da bi vriedilo, mi bi toga dopisnika zabavili hriodim odgovorom, ali znajudji, da neviđio, osvrnut domo so samo na onu njegovu važnu viet, s kojom nas jo iznenađio. Da gospoda Niomed ubiju kadgod koga „occale“ ili koga „mangia paliini“, a mi domo dođati, da, kad bi ona gospoda puovala u ptiou, koja tomu dopisniku našli, onda bi ubili purana, koga Taljani zovu „d'indio“, a naši „tuka o“. Do vidova, Vaš Brajdar.

Društvo „Sv. Jeronima“ u Zagrebu izabralo jo u glavnoj skupštini dne 1. t. m. „por acclamationom“ sljedeć odbor: za predsjednika dosadašnjega prodjedjnika g. kanonika Frana Budicekoga; u odbor dosadašnje obrnako gg.: Vojnovića, Rašića, Trnskoga, Suka, Pišverića, Pažura, Zubetića i Ivica. — U odbor za progledanje računah god. 1887. izabrani su gg. kanonik Mikitić, Gjuro Ornađak i Kincoloni.

„Vienac“ broj 10. XX. godišta iznašo svo šliododim sadržajom: „Molitra ojevica“ spjavo Dragutin Jambroček. „U registraturi“, pripoviest „Proletari“, št) iz slavonskoga života, napisao J. Kozarac. „Dobra vrbnja“ iz španjolekoga prvoo A. T. Neki bijožke iz Crne Gore, napisao Marko Dragovitić. „Ruška šćama“, št) Slika: Sava Tekoijia i „Za kositi“.

„Vienac“ iziši svako subote. — Otona mu jo na četvri godina. I for. 75 nov. Svi brojevi od početka godino mogu so dobiti.

Listnica uredništva.

Nekolko štovateljah g. Vj. Spričića, koji nam pošlako namnovo svoj plamena priznanice i pozdravne odgovore, da amo ave pošali njemu u Goricu, jer nam so činilo, da jo to prekano za javnost.

G. A. M. Zagreb: Primimo Vašu dopisnicu i poslednje pismo. Vaš prevod mogli biemo upotrebiti ako nije preobširan i kad nebiše tražili honorara, jer list nemožo nikakve radnje nagraditi. Najviše mogli bismo Vam kao suradniku list badava šljati. Ako nam pošaljete pod gorajimi uvjeti onaj kradi prevod, viti domo Vam zahvalni.

Zalotno jo štio neima u njeđnoj tamošnjjoj kavani našeg lista, al tomu jo krivo namo obavitno, koje je polazi: koje so dade pitati od avabskih i mađarskih kavarnarah tudnjakim smotjem: Da ste nam zdravo!

Dopisnica upravitelja.

Od dne 1. do 14. t. m. pripošleć nam predplatu: P. n. gg. K. M. Rioka do 30. maja 88. — F. I. Šušak za 89. — A. K. Trst za 88. — M. B. Sunj za pol 88. — M. G. Oniok za 11. t. 87. i t. d. 88. — I. T. za pol 88. — J. C. Marčana za 87. — J. Z. K. Punat za 87. i t. 88. — F. W. S. Pui do 1. sept. 88. — F. S. Prarajo za pol 88. — I. H. Janka Mladina za 88. — M. br. O. Beč za 88. — M. G. Stinjan za 11. d. 87. — B. O. Rovinj za 11. t. 87. i t. d. 88. — F. O. Punat za 11. t. 87. — P. P. Ku za 11. t. 87. i t. d. 88. — D. M. Gorozna za 88. — V. R. Knstuv za 87. i t. M. i P. Tinjan za 88.

Lutritski brojevi

dne 10. maja.	
Trst	70 3 18 85 78
Bini	65 53 19 6 31
Litua	4 83 3 20 50
dne 14. maja.	
Prag	25 53 03 46 71
Lavov	49 10 50 71 11
Imuštrick	17 40 51 00 77

Podružnica

anglo-austrij. banke u Trstu

Novčani uloci
 3 1/2% god. kamatuh za 6-mjesečnim odkazom
 3 1/4%
 Napošten kamatu po pogodbi. 24-19
 Ekakomplira po 2 1/4% na svaku svotu.
 Mjontoe
 na Beč, Prag, Peštu i Brno prosto troškovan.
 Kupuje i prodaje vriednosti, davize i coupona uz 1/4% poštubo
 Predusmijljo na varante, valogo i polioa tarata u gotovom kamatu po pogodbi.
 Na vriednosti po pogodbi.
 Osavorenjo kredita u Londonu, Parizu i po drugih trgovih.
 Popust po pogodbi.

Orlona lot, kašalj, hropatavica, promuklosti, narez andavlos, rora, zapala ušljubj itd. mogu se u keratko vrelimo izloštiti rabiljonjom

NADARENJE

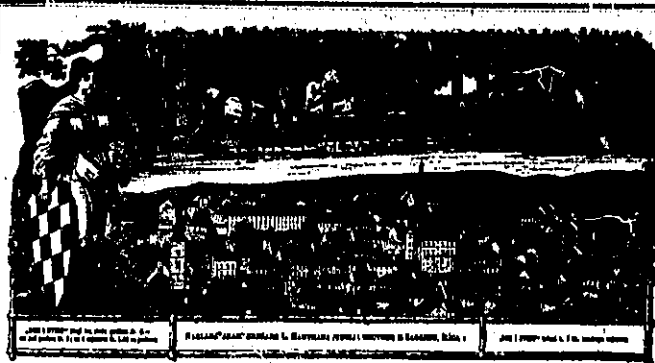
Prendnijevih sladkišah (PASTIGLE PRENDINI)

Što jih govortli P. Prendini, liehar i Jekarank u Trstu.
 Vama pomaku učiteljem, propovjednikom itd. Prendinih kašljuh nobih, navadno jutarnjo hropatavice i grolnih zapaljah nastajo kao za štido uzimanjom ovih sladkišah.
 Opanaka. Valja so paziti od varalioah, koji jo ponadnjaju. Zato treba uvjek zahtijevati Prendinjeve sladkiše (Pastigle Prendini) to gladiati, da bude na omotu kutlijo (skatulo) mođ podnja. Svaki komad ih sladkišah ima utisnuto na jednoj strani Pastigle, na drugoj Prendini.
 Glna 30 rd., kutlije zajedno sa naputkom, Predaju se u Prendinjevih Ukaru u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavijih ljekarnah svietu. 63-1

Kapifjice sv. Jakoba

Ovim se ozdravljaju podpuno i sigurno sve žudučane i žvdiane bolesti, inakodjeronike, koje su se ustavljale svim liečnikim sredstvi, osobito pa kronički kašalj i slabost u želuđu i drotu, krd, slabost probava, vjebol, jako žna, glavobol i dr. Kapifjice sv. Jakoba, koji su nastavljeni na navodu kašljah, za grđjone nastojao Austria iz 22 kašljah, koje su najbližih zdravih biljkah istaka, koje su svaka spava i slava ozdravilo kao zdravo, vna ozdravio prv vrsti. Ovo nastavljenjo imado dakle za sigurnu uspjeh ovih kapifjiceh. — Otona i steknjike 60 nov. i velike staklonke 1.200 prama poštonom pouzede li gotovom novcu. Dobitaj se u svib ljekarne.

Slavne štaklonke: S. Scholz, Hainover, Eschenorstrasse 3, dalje u Trstu I. Saravaj, All'Amazone Trionfante i Prendini. — Na Ricci A. Mizzan. 26-21

Sadržaj šestoga broja:

ŠTIVO: Svojemu prijatelju, izvorna priporoča Per. D. Boolda. Uđova Leuroga, napisao B. Gaboriau, preveo Čedomil Vlahović. Zašto? izvorna priprema, napisala Milka Pogodićeva. Amanet, istinita događaja iz primorskog života. Nadporučnikovo srdce, napisao baron Richori; preveo Kokotović. Kartičica, iz života londonskoga rodnarstva, prevod iz engleskog, Ronlot i njihov rad. Bal i satira. Opis slikah.

SLIKE: Dr. Valtazar Bogišić. Bava Gruid. Austrijaki draguni na granici. Ivan pl. Zajc. Ruški konjaci na granici. Ruški konjaci prolaze jednu rijeku. Ruški pješaci u taloru. Ronlot u oprami. U moru se spuštajući ronlat. Četiri slike sa Islu. Najnovija pariska moda.

LISTAK: Osobne vijesti. Kronika. Knjižavnost i umjetnost. Umjetl i nerado. Naravnostivo vijesti. Zdravstvo. Vojničke vijesti. Trgovina i promet. Šah, rebusi, igre i nagradno zagovorko. Moda i sport.

Ovim brojem izšlo predplaća za prvu četvrt; a toga umoljavamo naše produbrojnike, da izvole predplaću za vrijeme obnoviti, jer do jim se list samo onda i dalje slati.

Akademijska knjižara Lav. Hartmana (Kugli i Deutsch) u Zagrebu

DAS WAARENHAUS „ZUR MONARCHIE“

WIEN, III. Hintere Zollamtsstrasse 9 A/I

razpošilja se pouzdom:

Košulje za gospodu vlastiti proizvod iz veoma široga šifona, sa francuskim ukrasom. I. f. 1.50, II. f. 1.30, III. f. 1.10 svaki komad. Duget 6% jačiniji.	Samo f. 2.90 sukno za gospodsko odjele, modernih uzoraka — 3.10 m. dugo, za kompletno o'jelo — jako fino; I. f. 6.50; II. f. 5.75.
Ženske košulje iz šifona sa svilarakim vezom, 3 komada f. 3.40.	Sukno za površni kaput jako fine vrsti — za podpun površni kaput f. 5.75.
Dolnja krila iz širog šifona, vezana; 3 komada f. 3.80 iz o'bra ili ruga, fino tamburirana i ukrasna 3 kom. f. 2.40.	Šifon jako dobre vrsti za muške i ženske košulje — 60 cm. širok, 1 komad 80 bečkih lakata I. f. 5.50. II. f. 5.
Ženske pregače iz krotana sa prugami, 6 komada f. 1.85; fino tamburirane 6 kom. f. 2.15.	Šternboške plahte za kravat 1 lakat široke, prugate i raznobojne, za prati, 1 komad 80 bečkih lakata f. 6.
Čaohemir (kašmir) čista vlna, 1 metar širok svakovratnih bojala; sa cijelo žensko odjele 10 metara f. 6.50.	Čarape za gospodje vezane bijelo i bojalicano — 3 para f. 1.50 iz avilnoga šifona 6 para f. 1.20.
Čarape za gospodu bijelo ili bojalicano; vezane, 6 para f. 1.50.	Oxford jako dobre vrsti, 1 komad, 80 lakata f. 4.50.
Čarapa protiv znoju iz avilnoga šifona — 12 parali f. 1.50.	Domaće platno za pranje, dobre kvalitete 80 metara f. 4.50.
Normalne košulje i gajbe slietom Jilzer — 1 košulja i 1 gajba, f. 2.	Plahće nesakite, 2.25 m. dugo, 1 i pol m. širok i završeno, iz najb. platna, 3 kom. f. 3.
Rubor sa bojaljantim rubom, 1 duget sa gospodu f. 1.20, za gospodje f. 1.	Zastori za Juto sa draperijama i šipkami, elegantni, I. f. 3.50, II. f. 3.00 svaki komad.
Ubrusi iz platnenoga damasta jako fin proizvod, 60 cm. veliki, 6 kom f. 1.15.	Ostanci progrijača iz Jute 10 do 12 metara dugi — ostanak f. 3.50.
Garnitura iz ripsa sastojena iz 2 pokrivala za kravat i stolnjaka sa avilnatim šipkama f. 2.40.	Stolnjaci iz ripsa 1/2 veliki, jako fini proizvod — 3 komada f. 3.15.
Garnitura iz jute 10 do 12 metara duga — ostanak f. 3.50.	Stolnjaci iz Creppa crveni i modri sa šipkama — jako fini, 3 k f. 4.95.

Kompletni izbor uzoraka besplatno i trunko

Na svakom komadu je rasvidna ciena po broju

Zirnska sezona 1888.

KAPUTI for. 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, ... saama avilni for. 27, 32.	ODJELO for. 15, 10, 18, 20, 22, 24, 25, 28, ... 35 38.
JANKE iz došljano vuno sa prelukom u avih bojah for. 25 ... 30	enama avilni for. 30
CARSKJE Janke sa preluci for. 22, 24, 26, 28, 30, saama avilni for. 35, 38	KAPUTI za putova ije, nepromodljivi for. 15, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 35
HAVELOKI, nepromodljivi for. ... 11, 13, 15, 20	KAPUTI za lov for. ... 7, 8, 10, 12, 15, 18, 20, 24
KAPUTI za pisanicu for. ... 7, 8, 0, 10	SPALNI kaputi fr. 8, 10, 11, 13, 15, 18, 20, 24, 26, 28, 30, 35
pravil turaki sa avilom ... 55, 65	GORNJI kaputi za dječicu for. ... 5, 6, 7, 8, 0, 10, 11, 13, 14
ODJELO za dječicu for. for. ... 4 1/2, 5, 0, 7, 8, 0, 10, 11, 13, 14	LIVREJE i vankajsko odjele za gospodu i dječicu uz veoma nizku stalnu cianu kod

JAKOBA ROTHBERGER,

o. k. dvorski dobavljač
 v PRAGI, Graben br. 10 nov, vis-à-vis gosposke ulice
 Vanjako naruđbu izvršuju se točno prema pouzodu, ono što nebi bilo povoljno prima se natrag. 40—50

Na svakom komadu je rasvidna ciena po broju

Tiskarna Doleno v Trstu
 Izdajujo vankovrstna tipografska dela, kakori pripravore Karte, računo, okrošice, vidnice, poročilno objavo, vabila, programe, iskane, oglase, pravila, ustapice, zaključno račun (bilanca), računalke, knjige, polnomoš, jestvenke, cenzurna plana, maxanilla, ispravne listke, emetice, razno okrošilke, etikete, knjige, brošuro in čimilku v slovenskomi, hrvaškomi, nemškomi, italijanskomi, francoskomi, angleškomi in v drugih jeziki. Vnako naručilo izvrši točno in ukusno.

Bremen in **Amerika**
 Norddeutscher Lloyd. Dampfser nach Amerika. Expediten General-Schiff-Expediten Bremen, Bahnhof-Strasse N. 10.

FILIJALKA V TRSTU

o. kr. priv. avst.

KREDITN. ZAVODA

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplaćila.
 V vredn. papirjih na 30-dnevni odmak 3 1/2%, 30-dnevni odmak 2 1/2%
 8- 2 1/2% 3-mesečni 2 1/2%
 10- 2 1/2% 6- 2 1/2%

Vrednostima papirjem, glasbilu na nepolnoe, kateri so nahajajo v okraju, pripozna se nova obrestna tarifa na temelju odpedovi od 20. februarja, 20. aprila, in 20. julija.

Okrošni oddel.
 V vredn. papirjih 2% na vsako sveto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice
 za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Reko, kakor za Zagreb, Arad, Gradec, Hermannstadt, Inomost, Colovec, Ljubljano in Solograd — br e s troškov.

Kupnja in prodaja
 vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov pri odbitku 1% provizije.

Predjmi.
 Na jamčevne listine pogodi po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Borzina ali v drugih mestih — provizija po pogodi.

Na vrednosti 5 1/2% letnih obrestih do 1000 gld., za vsako sveto po pogodi.

Uložki v pohranu.
 Sprejemajo listine v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodi.

Trst, 2. maraja 1888. 48—49-40

TRGOVSKA TVRDKA Bernhard Ticho

Brno (Brunn) Krautmarkt št. 18/63 v lastneji hiši
 pošilja proti povztoju:

Ostaneč Brnskega sukna sama volna 3.10 m. dolga za kompletno obliko f. 5	Ostaneč vrhno sukno sama volna 2.10 m. dolga za celo vrhno sukno f. 3.50	Deset metrov Farno Veloure sama volna 60 cm široko v zati modernih barvah f. 4	Deset met. karirana blaga za OBLEKE 60 cm široka za ogle obliko f. 3.50	Kos šternboškega OKSFORDA ki se da oprati, dobra blaga 20 komolcev popolnoma f. 4.50	Kos zefira najboljši in najbolj modernoga blaga za muške košulje in obli 20 komolcev f. 6.50
Ostaneč PALMERSTON, 2.10 met d'lg. za popolno žirsko sukno f. 5.50	Ostaneč MANDARINA sama volna, 2.10 m. dolga za celo žirsko sukno f. 5	Deset metrov sukna za gospe sama volna v vseh modernih barvah dvojna širokost f. 3.	Deset metrov Baršana za oblek- ki se da oprati, krajši v zati 60 cm širok f. 4.	Kos domačega PLATNA 1/2, 20 komolci f. 4.50 1/2, 30 komolci f. 5.50	En kos MUŠOLINE 1/2 širok, 80 komolcev popolnoma, bolji kvaliteto f. 6.50
Ostaneč štajerska valjanega sukna 2.25 m za celo lovsko sukno f. 5	Deset met. Kalmuka črtež po modri se da oprati 60 cm f. 3.70	Deset met. Valarijna flanelo ki se da oprati na pol volna po najnovjših risarjih 60 cm f. 4	Deset metrov Nigerskega valjanega sukna sama volna, najnovješe blaga; za jesenako in zimsko obleke dvojna širokost f. 4	Košulje za gosp. ključavko blage, bile ali burvane I f. 1.80 II. f. 1.20	Košulje za GOSPE iz čistoga, vezane 3 košulje f. 2.50
Deset do dvanaes met. Holandskih tapetov zelo trpežnih f. 3.50	edna garnitura RIPSa za dva ogrinjali za postelja in jedan mlzni prt. f. 4.50	Deset metrov Jopica za gospe iz ovejše volne (Jersey) v vseh barvah ki se lopo podaje f. 2	Deset metrov Kanavas 1/2 širok, 80 komolci III. f. 4.50, plinčeno 30 komolci. III. rida f. 6.	Jedna garnitura Jute za dva ogrinjali za posteljo in jedan mlzni prt. f. 3.50	Zaveza OD JUTE po turškomi meru popolna f. 3.50
Kos Chiffona Nr. C 60 komolcev popolnoma f. 3.50 Nr. OC malo više blaga f. 6.50	Eua konjska PLAHTA 180 cm dolga 180 cm široka prav dobro blaga f. 1.20	Zirnski OGRTAČ 1/2, 20 f. 1.50	Dvojite ruta od VELURJA 1/2 dolga sama volna f. 3.50		

Izdavatelj i odgovorni urednik M. Mandić.

Tiskarna Doleno.